

Αγαπητέ κ. Πρύτανι,

Αναλάβαμε τα καθήκοντα των Αντιπρυτάνεων πριν από 28 μήνες, εκλεγμένοι από την πανεπιστημιακή κοινότητα ως μέλη του πρυτανικού σχήματος, αναγνωρίζοντας τις δυσκολίες των καιρών και τις προσπάθειες που θα έπρεπε να καταβάλουμε για την όσο το δυνατόν πιο εύρυθμη λειτουργία του Πανεπιστημίου. Κληθήκαμε από κοινού να διαχειριστούμε κρίσεις σε όλα τα επίπεδα, διατηρώντας πάντα το όραμα της ανάπτυξης. Στο διάστημα αυτό, τα Πανεπιστήμια και ιδιαίτερα οι Διοικήσεις τους έγιναν αντικείμενο μιας συστηματικής συκοφάντησης και απαξίωσης, προκειμένου να εξυτηρηθούν πολιτικές σκοπιμότητες, οι οποίες κυρίως αποσκοπούσαν στην εφαρμογή του νόμου 4009/11. Ο ν.4009/11 καθώς και η μετεξέλιξή του (ν.4076/12) καταργούν τη διοικητική αυτοτέλεια των ΑΕΙ, με την ουσιαστική παύση θεσμικών οργάνων, όπως το Πρυτανικό Συμβούλιο και η Σύγκλητος, ενώ καθιερώνουν όργανα, την πλήρη σύνθεση των οποίων δεν καθορίζει η ακαδημαϊκή κοινότητα.

Ως μέλη του Πρυτανικού Συμβουλίου συμμετείχαμε, ως οφείλαμε διοικητικά, στην εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου Ιδρύματος. Διαφωνούμε όμως με την εφαρμογή ενός προβληματικού νόμου, που το ίδιο το Υπουργείο συχνά παρακάμπτει με εγκυκλίους και που δυνητικά διακατέχεται από αντισυνταγματικές διατάξεις και οδηγεί τα Πανεπιστήμια σε διοικητική απορρύθμιση (αν όχι ακυβερνησία) σε μια περίοδο εξαιρετικά κρίσιμη, με το άγνωστο μέχρι στιγμής σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», την αβεβαιότητα των διοικητικών υπαλλήλων μέσω της λεγόμενης «διαθεσιμότητας-κινητικότητας», τη χρόνια καθυστέρηση του διορισμού εκατοντάδων εκλεγμένων μελών ΔΕΠ, ΕΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ, την κατά 50% μείωση του τακτικού προϋπολογισμού και τη δραματική ελάττωση των Δημοσίων Επενδύσεων, τη «δέσμευση» της περιουσίας των Πανεπιστημίων και την επιχειρούμενη λεηλασία των αποθεματικών των ΕΛΚΕ, που τα αποκόπτουν από κάθε προοπτική ανάπτυξής τους και εξωστρέφειας.

Η ολοκλήρωση της θητείας μας δεν ήταν ποτέ αυτοσκοπός. Το δικαίωμα, όμως, στη λήψη αποφάσεων μέσω της συμμετοχής μας στα συλλογικά όργανα (το οποίο μας αφαιρεί ο παρών νόμος) και η δυνατότητα να διαχειριστούμε κρίσιμες καταστάσεις, είναι αρμοδιότητες που μας παραχώρησε η πανεπιστημιακή κοινότητα που μας εξέλεξε. Σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους, από 1^η Ιανουαρίου 2013, οι Αντιπρυτάνεις δεν υφίστανται, ως μονοπρόσωπα όργανα διοίκησης. Συνεπώς, η παρουσία μας στη Διοίκηση του Πανεπιστημίου δεν είναι πλέον δυνατή, χωρίς ουσιαστικό συντονιστικό, διοικητικό ή αναπτυξιακό ρόλο.

Τέλος, θεωρούμε ότι η προσπάθεια για ένα ακαδημαϊκά αυτοτελές, δημιουργικό και καινοτόμο Δημόσιο Πανεπιστήμιο αποκτά τώρα, περισσότερο παρά ποτέ, το μεγαλύτερο νόημά της.

Με εκτίμηση,

Δημήτρης Καλπαξής, Καθηγητής

Χριστόφορος Κροντηράς, Καθηγητής

Άννα Ρούσου, Καθηγήτρια